

Deniz Kıyısında Bir Gün

Çekirdek ve Karamel aileleriyle birlikte kumsala gelmişlerdi. Denize girmek için sabırsızlanıyorlardı.

Can simitlerini ve kolluklarını taktılar. Dođru denize koştular.

Anne babalarıyla birlikte yüzmeye başladılar. Karamel, "Biz niye simit ve kolluk takıyoruz?" diye sordu. Karamel'in annesi "Çünkü, simit ve kolluklar suyun üzerinde durmanızı sağlıyor. Bak batmıyorsunuz." dedi.

Birden ayakları gıdıklandı! Hemen önlerinden kalabalık bir sürü halinde küçük balıkların geçtiğini gördüler.

Denizden çıkarırken, kumun üzerindeki çakıl taşlarını fark ettiler. Taşlar çok parlak görünüyordular. Bildikleri taşlar gibi değillerdi. En beğendiklerini topladılar.

Topladıkları taşlar bir süre sonra kurudu ve matlaştı. Artık eskisi kadar parlak görünmüyorlardı.

Çekirdek'in annesi küçük bir kovayla taşların üzerine deniz suyu döktü. Taşlar, yine parlamaya başladı. Çekirdek ve Karamel çok sevindi.

Sonra kumla oynamaya başladılar. Kumda bir çukur açtılar. Derine indikçe kumun ıslak olduğunu gördüler. Bu ıslak kumla kalıplar çıkardılar.

Karamel'in annesi bulduğu deniz kabuklarıyla yanlarına geldi. Hep birlikte deniz kabuğu toplamaya karar verdiler. Deniz kabukları dalgalarla denizden kumsala taşınmışlardı.

Kumsalda farklı şekillerde birçok deniz kabuğu vardı. Anneleri, deniz kabuklarının içinde eskiden canlıların yaşadığını anlattı.

**Kayalıkların
yanından geçerken bir çok
deniz kestanesi, yosun ve yengeç gördüler.
Deniz kenarında, daha önceden hiç karşılaşmadıkları bir çok canlı vardı.**

**Topladıkları çakıl taşlarını ve midyeleri biraz da kumla karıştırıp bir kaba
koydular. Çakıl taşlarının parlaması için deniz suyu da eklediler. Çok eğlenceli
bir gün geçirmişlerdi. Güzel anılarla kumsaldan ayrıldılar.**